

DEPENDENȚA DE INTERNET ÎN RÂNDUL STUDENȚILOR PEDAGOGI

INTERNET ADDICTION AMONG STUDENT TEACHERS

MIHĂILESCU Natalia, dr.,

Universitatea de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul

ORCID: 0000-0002-3587-9110

mihailescu.natalia01@gmail.com

CZU: 378.04:004.738.5

DOI: 10.46727/c.29-30-09-2023.p49-55

Abstract. New technologies develop so quickly that the ranks of Internet users are replenished every day pass. The possibility to obtain the information we are interested in as quickly as possible is an important argument and a strong motivation to perform frequent applications through modern technologies. This article reflects the problem of the current generation, but more precisely the problem of young teachers who have to adapt to the real situation in society. Internet addiction becomes a problem starting in 2020 when the educational process underwent an enormous change, namely to be done online through various electronic platforms. Thus, both teachers and students had to adapt to these requirements and to carry out their professional training in an online regime, encountering different barriers but which were overcome during their adaptation to the new changes in education. And yet, students note that for their professional training, the Internet plays a rather important role, namely in the search for information, further preparation for classes, carrying out specialized internships, etc.

Keywords: internet addiction, professional training, modern methods, innovative process, teacher training, etc.

Relația apropiată cu dispozitivele digitale conduce la o „răcire” a relațiilor umane. Apropierea de lucruri duce la depărtarea de ființe, la scăderea gradului de empatie și compasiune față de ceilalți. Oamenii încep să nu mai conteze, ci tehnica de care dispun sau, dacă totuși mai avem relații cu ei, ele sunt „intermediate, mijlocite” de aceasta. Nu puțini sunt copiii și adolescenții care leagă prietenii cu alții care au dispozitivele cele mai performante; aceștia slăbesc relațiile de prietenie sau chiar le rup atunci când un prieten nu dispune de tehnologie digitală de vârf, „în trend”.

Cu unele excepții, „Generația Net” pare a fi analfabetă emoțional, incapabilă nu doar să citească emoțiile celorlalți, dar parcă neștiutoare și în ceea ce privește identificarea și controlarea propriilor trăiri sufletești. „Nativii digitali” par a fi imaturi emoțional, chiar și la vârsta de 20 de ani, aflându-se într-o „adolescență prelungită” fapt care îi împiedică să devină independenți, să iasă în lumea reală, pentru a-și căuta un loc de muncă și să socializeze cu alții [6, p. 79].

Conform celor menționate de către C. Cucuș precum că între tehnologiile actuale și educație predomină o relație strânsă, de inter-determinare și potentare reciprocă bazat pe avansul tehnologic este o consecință a forței și amplitudinii educației, dar și educația își subsumează într-un mod specific aceste beneficii [Apud 7, p.115].

În prezent, atât instituțiile preuniversitare cât și cele universitare au ca și scop formarea unor generații și specialiști capabile să se implice în diferite situații cu rezolvare de probleme atunci când aceștia le întâlnesc, să-și folosească informațiile specializate și competențele în realizarea unor sarcini specifice, particulare, restrânse la un domeniu bine delimitat. Această schimbare s-a produs pe fondul dezvoltării noilor tehnologii și specializării puternice [3, p. 19].

Pentru o mai bună gestionare a procesului educațional, atât studentul cât și cadrul didactic poate folosi diferite programe de calculator care vin în ajutorul formării tânărului specialist. Nu doar cărțile din biblioteci pot oferi cunoștințele necesare pentru viitorul specialist, ci și cărțile on-line care la momentul de față le găsim pe diferite site-uri sau chiar în bibliotecile digitale a diferitor instituții superioare de învățământ etc. În ajutorul formării tânărului pedagog ne vin nu doar aceste cărți on-line ci și diferite resurse de pe internet, filme documentare sau educaționale, materialele de pe diferite portaluri sau site-uri educaționale care sunt plasate de către alți profesori cu scopul de a veni în ajutor studenților care încearcă să se inspire din acestea și să le aplice în practica lor de tânăr specialist. În figura de mai jos, propusă de către dna Vascan T., sunt reflectate noi tehnologii care vin în ajutorul cadrului didactic pentru eficientizarea procesului educațional [7, p.116].

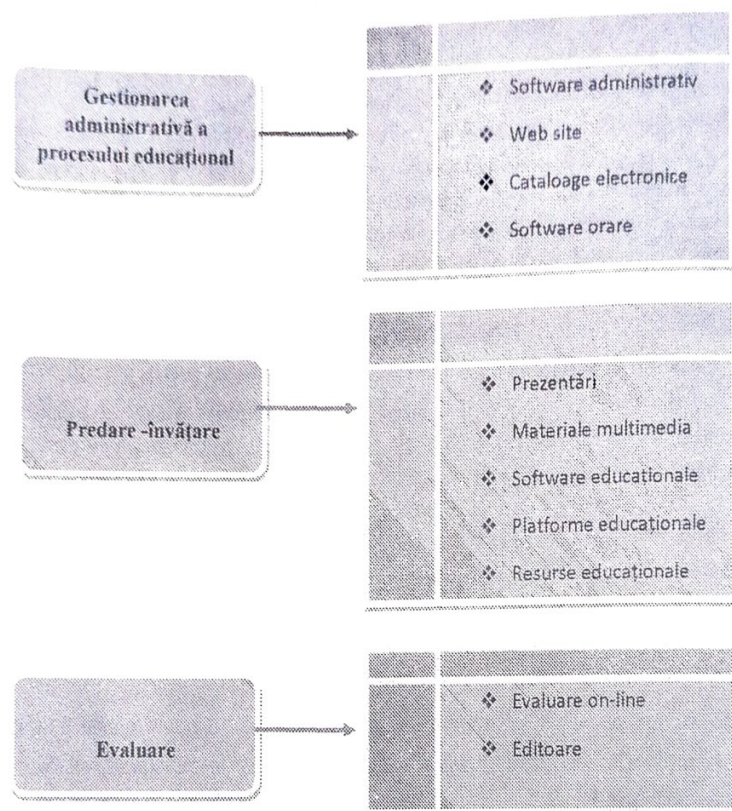

Figura 1. Exemple de noi tehnologii utilizare în științele educației

Cercetările din domeniul educației au relevat că formarea tinerilor pedagogi este unul dintre factorii importanți care influențează asupra rezultatelor elevilor. De-a lungul timpului, sistemelor de formare le-au fost reproșate o serie de aspecte precum: un accent prea mare pe pregătirea de specialitate și mai puțin pe aspecte relevante pentru predarea la clasă, lipsa de rigoare sau un slab interes acordat nevoilor reale ale educabililor ce vor fi pregătiți de cadrele didactice în formare. De asemenea, disputele au fost foarte adesea îndreptate și spre aspecte precum: durata formării, tipul de program, practica pedagogică, conținuturile programelor sau construirea de rute alternative care să permită accesul mai rapid la schimbare și inovare [2, p.305].

Dezvoltarea extraordinară din ultimile decenii a tehnologiilor informaționale și comunicării (TIC), a softurilor și instrumentelor specifice a creat cadrul unei transformări substanțiale a abordării educației, fie cea formală, informală sau nonformală. Dacă la începutul anului 2020, cercetătorii în domeniul educației [1, p.12] menționau că profesorii nu erau pregătiți pentru a digitaliza procesul de predare-învățare-evaluare, acum însă această posibilitate este realizabilă și chiar practicabilă din motivul că toate cadrele didactice din toate ciclurile de învățământ au fost formate pentru a putea face acest lucru foarte bine și calitativ, ceea ce s-a confirmat și în figura 1 propusă de către dna Vascan T.

Potrivit nivelului ridicat de utilizare a mijloacelor electronice de către studenți, viitori pedagogi, se poate de confirmat că aceștia utilizează aceste mijloace în scopul formării lor profesionale. Tinerii asociază calculatorul cu viața academică, găsind în acesta o sursă enormă de cunoaștere, de sprijin în realizarea sarcinilor educaționale, de informare cu privire la diferite teme și subiecte academice, anunțuri importante din mediul educațional, de păstrate a legăturii cu colegii sau/ și cu cadrele didactice, fiind un suport actual în procesul educativ. Studenții utilizează mijloacele TIC nu doar în scopuri personale dar și profesionale și anume, în redactarea diferitor texte, informații, portofolii etc.; și ca suport în activitățile de predare-învățare utilizând diferite soft-uri educaționale, a programelor computerizate de analiză, cercetare în diverse domenii [5, p.113].

În contextul în care tinerii apelează deseori la mediul virtual pentru informare și documentare, aceasta stipulează că internetul are un rol formativ în acest caz. Ceea ce se poate demonstra și în urma realizării unei chestionări a unui grup de studenți ai Universității de Stat „Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul în figura 2.

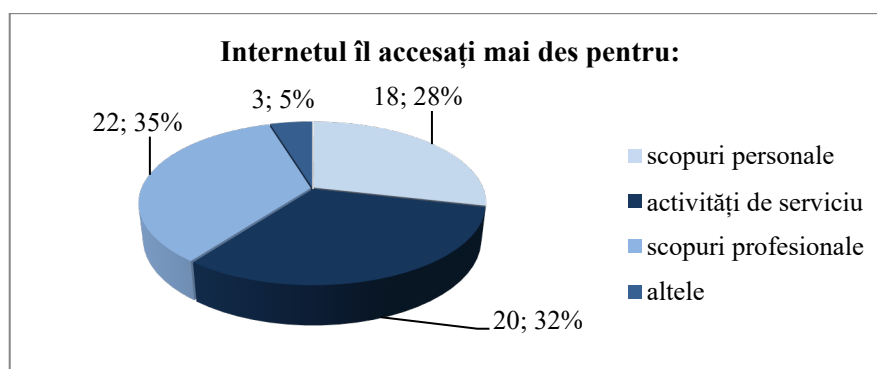

Figura 2. Scopul utilizării internetului de către studenții pedagogi

În acest context, putem continua cu ideea că schimbările sociale ce au loc la momentul de față îi oferă posibilitatea studenților de a fi mult mai liberi în mediul online. Acest fapt se demonstrează prin exprimarea facilă și liberă de care dau dovadă aceștia, sursele de informare sunt nenumărate dar, totuși studenții devin prea dependenți de aceste tehnologii și internet și uită de acea carte care se află pe rafturile bibliotecilor. În contextul acestor idei, a fost adresată o întrebare studenților cu privire la timpul zilnic acordat activităților educaționale prin intermediul surselor informaționale. Rezultatele le observăm în figura 3.

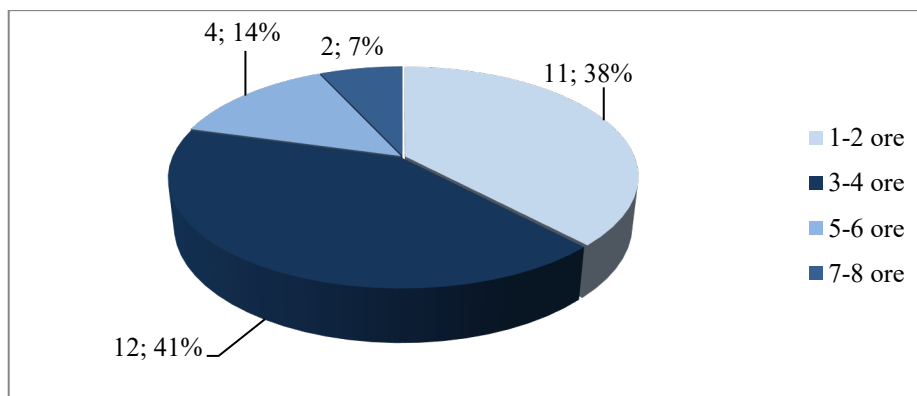

Figura 3. Utilizarea timpului zilnic navigării pe internet în scopuri educaționale

Și totuși, mediul on-line, sursele TIC, soft-urile educaționale etc. nu au doar avantaje dar, din păcate, și careva dezavantaje care pot perturba sau împiedica formarea tânărului pedagog ca și specialist. Aceste dezavantaje pot fi axate pe: excesul utilizării internetului și de aici reiese și lipsa calității informației care duce la eșecul pregătirii studentului de ore, practică etc. Una dintre marile provocări ale prezentului este înțelegerea corectă a relației dintre om și tehnologie. Astăzi tehnologiile informaționale au devenit o sursă indispensabilă de informație, cuprinzând nenumărate resurse. Totodată, utilizarea patologică și necontrolată a lor duce la apariția dependenței de tehnologii, ceea ce poate avea un impact negativ asupra dezvoltării personale și comportamentale, asupra performanțelor individuale, asupra relațiilor sociale și familiale, stării și stabilității emoționale și cognitive [4, p.8].

Dependența de internet poate avea și unele consecințe. În viziunea studenților pedagogi implicați în chestionarea problematicii respective, au evidențiat din propria lor experiență și câteva consecințe la care poate duce dependența de internet. Acestea fiind: „*Pierderea capacității de a-și dezvolta anumite abilități. Dependența de internet poate duce la scăderea productivității pedagogice*” autor I.M. „*În primul rând dependența de internet provoacă un vocabular redus, teama de a desfășura activități publice sau chiar și cele zilnice, teama de a greși. Internetul ne oferă informații iar eu nu mai am încredere în gândirea mea proprie. Insuficiența timpului de a mă pregăti de ore pentru a doua zi.....*” autor C.S. „*Dependența de internet poate avea consecințe semnificative asupra formării în calitate de viitor pedagog. Dependența de internet poate duce la o scădere a capacității de concentrare și la o tendință de a fi distras în timpul activităților de învățare și predare. Aceasta poate afecta abilitatea mea de a face lecții coerente și de a păstra atenția elevilor în clasă. Dependența de tehnologie în locul interacțiunii umane: Prea mult timp petrecut online poate duce la o reducere a interacțiunii față în față și a abilității de a dezvolta relații solide cu elevii. Ca viitor pedagog, este esențial să cultiv o conexiune personală și să stabilesc un mediu de*

învățare empatic și susținător. Informații inexacte sau nevalidate: Dependența de internet poate influența abilitatea mea de a evalua critic informațiile și de a identifica sursele credibile. Fiind un viitor pedagog, trebuie să ofer elevilor informații precise și să-i învăț să-și dezvolte gândirea critică într-un mediu digital. Pentru a preveni aceste consecințe negative, este crucial să găsim un echilibru între utilizarea internetului ca resursă valoroasă în educație și conștientizarea riscurilor și limitărilor sale.” autor A.I. „Nu provoacă dependență deoarece citesc cărți online și chiar e foarte comod” autor A.R. etc.

În concluzie se poate de remarcat faptul că, deși mediul online oferă numeroase beneficii utilizatorilor, nivelul la care a ajuns să fie folosit TIC multiple funcții la care răspunde, a transformat iremediabil modul de petrecere a timpului liber, de achiziționare sau schimb de bunuri, de informare, de educare și de formare profesională. TIC nu trebuie să fie doar un instrument pentru a prezenta conținuturile existente într-o altă manieră, trebuie să ducă la modificarea modului de gândire și stilului de lucru la clasă al profesorilor, cristalizate în secole de învățământ tradițional, prea puțin preocupat de personalitatea și de posibilitățile studentului. Utilizarea TIC nu trebuie să devină o obsesie deoarece fiecare dintre noi avem dreptul la succes școlar și la atingerea celor mai înalte standarde curriculare posibile de aceea trebuie găsite metodele pedagogice adecvate în fiecare caz în parte. Nu trebuie deci să renunțăm la cretă, tablă și burete, la lucrul cu manualul, la rezolvarea de probleme și la efectuarea experimentelor reale deoarece prin realizarea unei legături directe între experiența practică și ideile teoretice, studiul fizicii contribuie la formarea competențelor necesare dezvoltării personale a studentului și a societății în care trăiește. Pentru a realiza un învățământ de calitate și pentru a obține cele mai bune rezultate trebuie să folosim atât metodele clasice de predare, învățare, evaluare cât și metodele moderne chiar dacă acestea implică tehnologiile informaționale.

BIBLIOGRAFIE

1. BOTNARIUC, P.; COCOȘ, C.; GLAVA, C.; ILIE, M.D.; IANCU, D.E.; ISTRATE, O.; LABĂR, A.; PÂNIȘOARĂ, I-O.; ȘTEFĂNESCU, D.; VELEA, S. *Școala on-line: Elemente pentru inovarea educației. Raport de cercetare evaluativă*. București: Editura Universității din București, 2020. 77p. ISBN 978-606-16-1164-5.
2. CEOBANU, C.; COCOȘ, C.; ISTRATE, O.; PÂNIȘOARĂ, I-O. *Educația digitală*. Iași: Polirom, 202. 376 p. ISBN 978-973-46-8200-3
3. DUCU, C. *Utilizarea noilor tehnologii în educație*. România: Editura Smart Solutions and Supports, 2010. 81 p. ISBN 978-973-136-901-3
4. LOSÎI, E. *Tehnologiile informaționale și aptitudinile de comunicare ale studenților. În: Probleme ale științelor socioumanistice și modernizării învățământului*. 2020, Seria 22, Vol. 1. ISBN 978-9975-46-450-5.

5. RĂDĂCINĂ, O-E. *Implicațiile utilizării calculatorului și internetului asupra dezvoltării sociale a tinerilor*. Cluj-Napoca: Editura Presa Universitară Clujeană, 2018. 199p. ISBN 978-606-37-0497-0.
6. TEȘU, Ioan C. *Educația de la tradițional la digital*. București: Editura Sophia, 2023. 191 p. ISBN 978-973-136-901-3
7. VASCAN, T. Studiul noilor tehnologii din perspectiva funcționalității în procesul educațional. În: *Acta et commentationes (Științe ale educației)*. 2019, nr.2(16), 115-122. ISSN 1857-0623.